

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Efterløn).

(Lovforslag nr. L 31. Fremsat 10/10 78. Første behandling 18/10 78. Betænkning 3/11 78).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af Jørgen Jensen (DKP) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af Jørgen Jensen (DKP):

Til § 1

1) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af lovens § 75 a indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Medlemmer, hvis dagpenget er ophørt efter §§ 55, 55 a og 72, skal dog, såfremt de ønsker at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, uanset reglerne i nærværende kapitel tilbydes arbejde i henhold til § 97 b.«

2) Efter nr. 17 indsættes som nye numre:

»01. I § 97 b, stk. 1, 1. pkt., udgår ordene »under 60 år«.

02. I § 97 b, stk. 2, udgår 2. pkt.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Danmarks kommunistiske parti støtter kravet om efterløn som en nødvendig håndsrækning til de nedslidte og trætte og til dem, der ønsker at leve et aktivt liv uden for arbejdsmarkedet.

Det er også nødvendigt og muligt at betale helt andre ydelser end dem, der for nuværende tilbydes vore pensionister. Ordningen burde tilpasses det øvrige sociale system og være tilgængelig fra det 55. år.

Når efterlønnen skal gennemføres som en arbejdsmarkedslov, hvilket Danmarks kommunistiske parti kan støtte for at komme i gang, må der være nogle helt absolutte og ufravigelige krav opfyldt i loven:

1. Det skal være frivilligt, om man vil gå på efterløn, og ingen må presses til at opgive en aktiv arbejdsmæssig tilværelse af hen-

syn til ønsket om at nedsætte det statistiske arbejdsløshedstal.

2. Det må være muligt at modtage efterløn som supplement til en nedsat arbejdstid.

3. Det må være muligt at gå ud og ind i systemet.

4. Der må ikke være krav om begrænsning i den personlige aktivitet. Tværtimod må samfundet sætte ind med aktiviteter.

5. Ydelsen skal være den maksimale dagpengeydelse, idet efterlønsmodtagerne fraskriver sig muligheden for den lønfremgang, de kunne opnå i arbejdslivet.

6. Det må være arbejdsgiverne, der betaler efterlønnen.

I overensstemmelse hermed kan Danmarks kommunistiske parti stemme for ændringsforslag nr. 3, 4, 6-12 samt 14 i udvalgets betænkning.

For så vidt angår det førstnævnte krav forudsætter lovforslaget en ændring i § 55 a med en skærpelse af 26 ugers reglen for ledige over 60 år for at presse flest muligt på efterløn. Medens ledige under 60 år skal have 26 ugers arbejde inden for de sidste 4 år, skal de ledige over 60 år nu have 26 ugers arbejde inden for de sidste 3 år for at bevare retten til dagpenge.

Dette medfører, at et stort antal af de langtidsledige, der er over 60 år, den 1. januar 1979 reelt ikke har noget valg. De kan tage efterløn eller gå på bistandskontoret.

Selv om ændringsforslag nr. 3 i udvalgets betænkning bliver vedtaget, vil de ledige over 60 år ikke have ret til jobtilbud. Ovenstående ændringsforslag tilsigter derfor, at ingen tvinges til at gå på efterløn og dermed opgive muligheden for et aktivt liv på arbejdsmarkedet, før de selv ønsker det.

Til nr. 2

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 1.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):